

РЕШЕНИЕ

№ 34667

гр. София, 22.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **4491** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на „СОФ Кънект“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Х. К. П., чрез ст. юрк. А. К., срещу Решение № 1040-21-203/03.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 35933/10.10.2024 г.

С жалбата се иска отмяна на решението, поради нарушение на материалния закон. Не се оспорва квалификацията на злополуката като трудова, но същевременно се поддържа, че в разпореждането са посочени две алтернативни хипотези на трудова злополука, а именно, такава която е „по време и във връзка“ с работата, както и че същата е „по повод“ на извършваната работа, доколкото алтернативите са взаимоизключващи се, се претендира за отмяна на процесното решение и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от ст. юрк. К., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, както и да бъдат присъдени в полза на жалбоподателя разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С. – град, чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата. Поддържа, че дори да е допусната неточност в мотивите на акта, то това не променя крайния извод за настъпилата трудова злополука. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна М. В. Д., редовно призован не се явява и не изпраща представител, както и не изразява становище по същество на спора.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: Между страните не се спори, че на 30.09.2024 г. М. В. Д. е претърпял внезапно увреждане на здравето, като около 11.20 часа, при извършване на обслужване на въздухоплавателно средство на перона, със специализирана техника, при навеждане за отстраняване на подпорни чоксове от колесник, пострадалият по невнимание си ударил главата, вследствие на което е получил открита рана по окосмената част на главата.

С разпореждане № 35923/10.10.2024 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, декларираната злополучка е приета за трудова. В мотивите на разпореждането е посочено, че видно от протокол № 5/08.10.2024 г. на осигурителя от вътрешно разследване, обясненията на пострадалия и В. Б. З., злополучката е станала през време и по повод на извършваната работа – обслужване на въздухоплавателно средство на перона, със специализирана техника.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното решение е отхвърлил жалбата като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на „СОФ Кънект“ АД, срещу Решение № 1040-21-308/12.06.2024 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за за признаване или непризнаване на злополучката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, съгласно Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

Не се констатира наличието на процесуални нарушения, които да са съществени и които да са от естеството да ограничат правата на жалбоподателя, или които, ако не бяха допуснати, щяха да доведат до издаването на акт с друго съдържание. Органът е събрал по силата на служебното начало необходимите доказателства за изясняване на фактите и обстоятелствата по случая. Спазени са разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, като са събрани всички необходими доказателства за изясняване на действителната фактическа обстановка преди издаване на акта.

При издаване на разпореждането, предмет на административен контрол и потвърдено от административния орган, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната на решението, респ. разпореждането на формално основание. Действително в мотивите на разпореждането е посочено, че злополучката е станала по време и по повод на извършваната работа – обслужване на въздухоплавателно средство на перона, със специализирана техника. Безспорно е, че кодексът урежда две алтернативни форми, в които може да се прояви посочената връзка: „по време и във връзка с работата“ и „по повод извършваната работа“. (Решение № 9912 от 20.07.2020 г. по адм. д. № 7750/2019 г., VI отд. на ВАС). Двете алтернативи са взаимноизключващи се, тъй като от една страна по време и във връзка с работата касае случаите, в които злополучката е настъпила през работното време при извършване на типичните дейности от съдържанието на трудовите задължения, а по повод извършваната работа, касае функционална връзка между извършването

действие, при което е настъпила злополуката, и естеството на работата, без това действие да спада към типичните функции и задължения на осигуреното лице. Съгласно доктрината и съдебната практика „поводът“ се изразява в осъществяване на действия извън непосредственото изпълнение на трудовата функция, но необходими, съдействащи за нейното изпълнение. В тази връзка не е възможно една злополука да е настъпила едновременно и при изпълнение, и по повод извършваната работа. Този порок в мотивите обаче не съставлява съществено процесуално нарушение и не би могъл сам по себе си да обуслови отмяна на разпореждането. Това е така, тъй като в разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО са визирани различни хипотези, при които една злополука следва да се квалифицира като трудова. Целта на законодателя да посочи тези алтернативни разпоредби е да обхване различни случаи, при които здравето на работника може да бъде увредено, като по този начин защити правата му. Крайният извод, при наличието на която и да е от тях, наред с останалите изисквания разбира се, е квалифицирането на злополуката като трудова. И при двете алтернативни форми е възможно съпричиняване, поради което правата и интересите на жалбоподателя не са накърнени. Поради това, съдът намира, че констатираната неточност не е с интензитет, който да обуслови отмяна на разпореждането. Допуснатата неточност не е порок на волята на органа, поради което при недопускането ѝ, органът не би се произнесъл в друг смисъл.

Решението е съобразено и с относимата нормативна уредба и приложимия материален закон.

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично или нетравматично. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно (непредвидено и спонтанно) увреждане на здравето, което е резултат на вътрешно или външно въздействие върху човешкото тяло или организъм. Трудовата злополука е внезапно увреждане на здравето, станало при извършване на възложената от работодателя или от органа по назначаването работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. В конкретния случай са били налице предпоставките на чл. 55, ал. 1 КСО и правилно злополуката е квалифицирана като трудова. Кумулативно изискуемите предпоставки, с наличието на които законодателят обвързва приемането на дадена злополука за трудова са налице, а именно: 1. внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло); 2. злополуката да е станала с осигурено лице; 3. функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя; 4. неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт; 5. причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа; 6. наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

С оглед изложеното дотук, съдът формира решаващ извод за неоснователност на жалбата „СОФ Кънект“ АД, поради което е дължимо отхвърлянето ѝ. В рамките на дължимата проверка за

законосъобразност на обжалвания административен акт, настоящият съдебен състав не констатира наличието на отменителни основания.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция от страна на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, „СОФ Кънект“ АД следва да бъде осъдено да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 200 лв. на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „СОФ Кънект“ АД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор Х. К. П., чрез ст. юрк. А. К. срещу Решение № 1040-21-203/03.04.2025 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Разпореждане № 35933/10.10.2024 г.

ОСЪЖДА „СОФ Кънект“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 200 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: